

AGRÁRTUDOMÁNYOK OSZTÁLYA

RENDES TAGSÁGRA AJÁNLJA

Harrach Balázs

1952-ben született Mosonmagyaróváron. Az MTA levelező tagja. Az Állatorvostudományi Kutatóintézet korábbi igazgatója, jelenleg témacsoport-vezetője. Állatorvos, szűkebb szakterülete az állatorvosi virológia.

A hazai állatorvosi virológia molekuláris fejlesztésének iskolateremtő egyénisége. Vezetésével adenovírus gazdaváltásokat, új adenovírusok százait, parvo-, herpesz- és cirkovírusokat fedeztek fel, és megháromszorozták az adenovírus nemzetségek számát. Vezetésével a Nemzetközi Vírusrendszertani Bizottság albizottsága megháromszorozta a vírustaxonok szintjét, a fajok számát, és bevezette a Linné-féle fajneveket. Alelnöke a Magyar Bioinformatikai Társaságnak, korábban az MTA Bioinformatikai Osztályközi Bizottságának. EU-konzorciumokban génevktorokat fejlesztettek. Az *Acta Veterinaria Hungarica* (fő)szerkesztője. Összes impaktfaktor: 357, független idézet: >5000 (levelező tagsága óta: >3000), h-indexe 39.

Ajánlók:

Balázs Ervin, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Horváth József, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Nagy Béla, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Solti László, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Tóth Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Varga János, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Rajkai Kálmán László

1951-ben született Budapesten. Az *Agrártudományi Kutatóközpont* Talajtani Intézet kutató professor emeritusa, szűkebb szakterülete a talajfizika, a vízgazdálkodás és a (növényi) stresszkutatás.

Munkacsoportjával a növényi stressztűrés mértékét, a mikorrhiza gombát és szabadföldön a gyökéraktivitást mutatta ki az általa kidolgozott gyökérkapacitás módszerrel (*Biosystems Engineering*, 2017; *Plant and Soil*, 2020). A talaj víztartó képességének a levegőzött talajfelület nagyságától való függését számítógépes szimulációval mutatták ki, és az általa kidolgozott speciális mérési eljárás pedig igazolta (*Journal of Hydrology*, 2020). Jelentős szerepet vállal a tudományos utánpótlás nevelésében. Levelező taggá választása óta 18 tudományos közlemény szerzője, köztük három D1 és hat Q1 minősítésű. Közleményeire 1178 független hivatkozás érkezett, h-indexe 18.

Ajánlók:

Balázs Ervin, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Hornok László, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Neményi Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Németh Tamás, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Szendró Zsolt

1947-ben született Gödöllőn. A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem professor emeritusa. Az MTA Agrártudományi Osztálya osztályelnök-helyettese, több bizottság tagja. Szűkebb szakterülete a kisállattenyésztés, ezen belül a nyúltenyésztés (szelekció, tartás, viselkedés és állatjólét, reprodukció, hústermelés és húsminőség).

Levelező taggá választása óta 8 D1, 11 Q1 és 10 Q2-es közleménye jelent meg. Vezetésével fontos megfigyeléseket tettek a nyulak tartásának az állatjólétre gyakorolt hatásáról. Megállapították, hogy szelekcióval hatékonyabban lehet a zsirtartalmat növelni, mint azt csökkenteni. Több gyógy- és fűszernövény esetében mutatták ki azok kedvező hatását a termelésre és a húsminőségre. Vizsgálták a hőstressz hatását a nyulakon. Bebizonyították, hogy már a fiatal szopósnyúl is képes szilárd takarmányt fogyasztani. Scopus-hivatkozásainak száma évente 100 és 250 közötti, h-indexe 19. Vezetésével 15-en szereztek PhD-fokozatot. Tanítványai és munkatársai közül négyen az MTA doktorai, öten egyetemi tanárok lettek.

Ajánlók:

Horn Péter, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Kovács Melinda, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Mézes Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Neményi Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

LEVELEZŐ TAGSÁGRA AJÁNLJA

Faragó Sándor

1953-ban született Pécsen. 2007 óta az MTA doktora. A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar Vadgazdálkodási és Vadbiológiai Intézetének egyetemi tanára, korábban az Erdőmérnöki Kar dékánja, több ciklusban az egyetem rektora. Szakterülete a vadbiológia és vadgazdálkodás.

Elsőként foglalkozott a hazai fenntartható, természetközeli apróvad-gazdálkodással, bevezette annak tartamos monitoringalapú gyakorlatát (*Animal Biodiversity and Conservation*, 2012). Kidolgozta a tűzokvédelem ökológiai alapjait és hazai védelmi programját (*Game and Wildlife Science*, 2001). Nemzetközi hálózatba integrálva működteti a Magyar Vízivad Monitoringot (*Ornis Svecica*, 2010), kidolgozta az első nemzeti szintű vízivad-gazdálkodási tervet Európában (*Game and Wildlife*, 1997), amelynek unikális része a vízivad kíméleti területek hálózata. Összes publikációjának száma 707, közöttük 35 könyve, 55 könyvrészlete jelent meg. A publikációira kapott független hivatkozások száma 1168 (ebből idegen nyelvű 346). A Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási Tudományok Doktori Iskola vezetője. Végzett doktorainak száma 16. Az MTA Közgyűlés doktor képviselője (2 ciklusban). Az Erdészeti Tudományos Bizottságnak több ciklusban alelnöke, 2 ciklusban elnöke. A Vadgazdálkodási Albizottság elnöke (1994–2020). A TIT Országos Elnökségének tagja (2010–). Több hazai és nemzetközi szakmai szervezet tagja, tisztségviselője. Szerkeszti a *Magyar Vízivad Közleményeket* és a *Magyar Apróvad Közleményeket*. Elismerései: Pro Silva Hungariae Díj (1999), Akadémiai Díj (2004), Gesellschaft für Wildtier- und Jagdforschung külső tag (2005), a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktora (2010), Magyar Érdemrend Középkeresztje (2015), Civitas Fidelissima Díj (2015).

Ajánlók:

Csáki Csaba, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Horváth József, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Mátyás Csaba, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Neményi Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Németh Tamás, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Fehér Attila Sándor

1960-ban született Budapesten. 2008 óta az MTA doktora és a Szegedi Biológiai Kutatóközpont tudományos tanácsadója, 2016-tól a Szegedi Tudományegyetem Növénybiológiai Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára is. Az SZTE

Biológiai Intézetének általános igazgatóhelyettese. Kutatási területei a növényi molekuláris fejlődésbiológia és a mezőgazdasági biotechnológia, és azok innovációinak növénynemesítési alkalmazásai.

Magyarországon elsőként juttatott működő idegen gént közvetlen módon növényi sejtekbe (pl. *PCTOC*, 1991). Adaptálta és továbbfejlesztette a burgonya *in vitro* szövettenyésztési és genetikai módosítási módszereit, és számos vírusrezisztens, illetve fagyűrő burgonyavonalat hozott létre (MTA Ifjúsági Díj, 1992), amelyek közül néhány a hazai burgonyanemesítési programba is bevonásra került. A növények hatékony *in vitro* felszaporítására használt szomatikus embriogenezis nemzetközileg elismert szakértője (pl. *Plant Physiology*, 2002; *BBA*, 2015; *Frontiers in Plant Science*, 2019). Úttörő szerepe volt a hazai búzagenomikában (*Plant Cell Reports*, 2013; *Physiologia Plantarum*, 2010). Öt nemzetközi szabadalom társtulajdonosa. 115 tudományos közleményére eddig több mint 3100 független hivatkozást kapott. Fokozatot szerzett PhD-hallgatóinak száma 9,5.* Az SZTE Biológiai Doktori Iskolájának törzstagja, a biológiai habilitációs szakbizottság tagja. 15 éve vesz részt a *Plant Cell Reports* folyóirat szerkesztőbizottságának munkájában. Az MTA Mezőgazdasági Biotechnológiai Tudományos Bizottságának két cikluson át az elnöke volt. Négy cikluson keresztül volt az ERC „Biotechnology and Biosystems Engineering” StG panel tagja. Tagként vett/vesz részt OTKA-zsűrik, illetve az OTKA Élettudományi Kollégium munkájában és hazai agrárkutatóintézetek tudományos tanácsadó testületeiben.

Ajánlók:

Barna Balázs, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Mesterházy Ákos, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Dudits Dénes, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Gócza Elen

1965-ben született Székesfehérváron. 2014 óta az MTA doktora. A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Genetika és Biotechnológia Intézet Állatbiotechnológia Tanszékének vezetője, tudományos tanácsadó, címzetes egyetemi tanár.

Az állat-biotechnológia területén belül alkalmazott embriológiai, illetve összejtutatókkal foglalkozik. Nevéhez fűződik a hazai embrionális összejtutatók alapjainak megteremtése. Részt vett egy azóta is széles körben alkalmazott eljárás, az úgynevezett *tetraploid komplementációs* technika kidolgozásában. Kutatásai

* Amennyiben külső, nem egyetemi tag témavezető és egyetemi társtémavezető működik együtt, a kettős témavezetés miatt a PhD-t szerzők csak 0,5-es értékkel számíthatók.

során igazolta, hogy az összejspecifikus mikroRNS-ek nélkülözhetetlen szerepet töltenek be az egér, nyúl és baromfi összejtek sejtciklusának szabályozásában és a korai differenciálódási faktorok expressziójának gátlásában.

A több mint 100 tudományos közleményére kapott független hivatkozások száma meghaladja az 1100-at, h-indexe 13. A MATE Állatbiotechnológiai és Állattudományi Doktori Iskola tőzstagja, eddig 7 PhD-hallgatója végzett, jelenleg 5 PhD-hallgató munkáját irányítja.

Az MTA Mezőgazdasági Biotechnológiai Tudományos Bizottsági titkára (2013–2020), majd elnöke (2020–), az MTA Agrártudományok Osztálya nem akadémikus közgyűlési képviselője (2019), az MTA Doktori Tanács tagja (2020–). Több éven keresztül az OTKA Élettudományi Kollégium Agrár2 Bizottság tagja. Több kutatási ösztöndíj nyertese, Soros Ösztöndíj (1997), Bolyai-ösztöndíj (1998), DAAD-ösztöndíj (2011), a Szent István Egyetem címzetes egyetemi tanára (2019), Akadémiai Díj (2021).

Ajánlók:

Balázs Ervin, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Dudits Dénes, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Kovács Melinda, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Solti László, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Helyes Lajos

1956-ban született Sárváron. A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem egyetemi tanára, a Doktori és Habilitációs Központ főigazgatója, a Kertészettudományi Intézet igazgatója, az Egyetemi Doktori és Habilitációs Tanács elnöke, valamint a Növénytudományi Doktori Iskola vezetője. Szűkebb szakterülete a kertészeti növények, kitüntetetten a zöldségfajok termésképzésére, beltartalmi értékeire ható abiotikus és biotikus tényezők kutatása.

A hazai öntözési kutatásban elsőként foglalkozott a növényállományok felszínhőmérséklete és a vízellátottság kapcsolatának vizsgálatával; ezen adatok alapján sikerült optimalizálni az öntözések idejét. Nevéhez fűződik a zöldségfajok antioxidáns hatású fitonutrienseinek értékelése és a hazai ökológiai adottságokhoz való technológiai alkalmazása. Legjelentősebb nemzetközi elismertségét az ipari paradicsomon folytatott kutatásban érte el. Tudományos közleményeinek száma 308, ezekből 105 a kertészettudomány vezető nemzetközi folyóirataiban jelent meg. Munkáira eddig 2167 független hivatkozás érkezett, h-indexe 27. Témavezetése mellett tizenkét hallgató szerzett PhD-fokozatot. A *Kertgazdaság*, a *Columella* és az *International Journal of Horticultural Science* szerkesztőbizott-

sági tagja. Elismerései: Széchenyi István Ösztöndíj (2001), Pro Facultati Scientiae Agrariae (2014), FM Nagyváthy János-díj (2016), FM Pro Alimentis Hungariae (2017), Pro Negotio Universitatis díjak (2018), Magyar Érdemrend Tisztikereszt (2021). Tagja a MAB Agrártudományi Bizottságának és az Országos Doktori Tanácsnak. Több évtizedes, eredményes oktatói munkája, valamint a nemzetközi tudományos tevékenysége alapján vált a magyar kertészeti tudomány nemzetközileg kiemelkedő, iskolateremtő egyéniségévé.

Ajánlók:

Csákiné Micheli Erika, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya

Heszky László, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Hornok László, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Neményi Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Németh Tamás, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Popp József, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya

Hodúr Cecilia

1957-ben született Komlón. A Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Kar intézetvezető egyetemi tanára, 2014 óta az MTA doktora. Munkásságának szakterülete a körkörös gazdaság műszaki fejlesztése; azaz a mezőgazdasági és élelmiszeripari hulladékokból/melléktermékekből történő hasznos anyag-, illetve energiaki-nyerés hatékonyságának növelése műszaki-technológiai megoldásokkal.

A Szegedi Tudományegyetemen létrehozott egy sikeres, komplex műveletteni kutatásokat szolgáló tudományos műhelyt. A világban elsők között foglalkozott a vibrációs membránszűrővel (*Desalination and Water Treatment*, 2017), a biodegradációs műveletek hatékonyságát kifejező objektív jelzőszámok kialakításával (*Bioresource Technology*, 2011), és a mezőgazdasági hulladékokból történő hasznos anyag-, illetve energia-visszanyerés műveletteni intenzifikálásával (*Bioresource Technology*, 2011). A körkörös gazdálkodás elvének megfelelően meghatározta a magas nitrogén- és foszfáttartalmú fejőházi szennyvíz esetében a bioadszorbensként megfelelő mezőgazdasági hulladékok körét (*Int. J. Environ. Sci. Technol.*, 2020), illetve a bioadszorpcióval történő anion- és kationterhelés csökkentésének módszerét (*Sustainability*, 2020), valamint a folyamat végén ki-nyert adszorbeátum talajjavítóként történő felhasználásának lehetőségét, amit toxikológiai tesztekkel is bizonyított.

Tudományos folyóiratcikkeinek száma 141, ezekre 756 független hivatkozás érkezett, a könyvfejezetek száma: 11, h-indexe 16. Az SZTE Környezettudományi Doktori Iskola tisztagja, a Környezetmérnöki program vezetője. Az MTA

Közgyűlési képviselője, az Agrárműszaki/Agrár- és Bioműszaki Tudományos Bizottságnak két ciklusban titkára, a Szegedi Területi Bizottság Műszaki Szakbizottságának elnöke (2003-tól). A bécsi székhelyű ISEKI Food Association alapító tagja és nemzeti képviselője.

Ajánlók:

Csákiné Michéli Erika, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya

Kovács Melinda, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Szendró Zsolt, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya

Karsai Ildikó

1962-ben született Budapesten. Az MTA doktora 2010 óta. Jelenleg az Agrártudományi Kutatóközpont Mezőgazdasági Intézetében tudományos tanácsadó és a Molekuláris Nemesítési Osztály vezetője. Szűkebb szakterülete a molekuláris genetika és a molekuláris nemesítés alkalmazása a kalászos gabonafélékben.

Nemzetközi szinten is elismert komplex megközelítést alkalmaz a kalászos gabonafélék környezeti adaptációjában és termésképzésében jelentős szerepet játszó egyedfejlődési tulajdonságok genetikai, genomikai és fiziológiai komponenseinek vizsgálatában. Amerikai, spanyol és angol kutatócsoportokkal folytatott több évtizedes együttműködés keretében elsők között azonosította a kalászoslási idő néhány fontos szabályozási elemét meghatározó környezeti tényezőket (*Theoretical and Applied Genetics*, 2005; *Journal of Experimental Botany*, 2008). Bizonyította az intenzív szárnövekedés környezetfüggő genetikai szabályozottságának fontosságát (*Plant, Cell & Environment*, 2017; *BMC Plant Biology*, 2020). A fajta-előállító nemesítésben 2005-ig vett részt közvetlenül, azóta az irányított keresztezések, genetikai populációk és a markeren alapuló szelekció kidolgozásával járul hozzá a nemesítői tevékenységhez. Kiemelt szerzős cikkeinek száma 42, ebből 2 D1, 10 Q1 és 6 Q2 besorolású szakfolyóiratban jelent meg, h-indexe 21. A MATE Növénytudományi Doktori Iskolájának tisztagja. 2 MSc- és 5 PhD-hallgatója védett eddig sikerrel, közülük öten maradtak a kutatásban. Jelenleg 3 PhD-hallgató témavezetője. 2016-ban megkapta az Akadémiai Díjat.

Ajánlók:

Barnabás Beáta Mária, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Bedő Zoltán, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Heszky László, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Salánki Katalin

1964-ben született Veszprémben. 2013 óta az MTA doktora, az Agrártudományi Kutatóközpont Növényvédelmi Intézet Növénykórtani Osztályának vezetője, tudományos tanácsadó. Szűkebb szakterülete a növényi virológia; fő kutatási területe a különböző vírusok betegségeinek és gazdanövénykörének kialakításában szerepet játszó genetikai determinánsok elemzése.

Bizonyította az uborka mozaikvírus különböző fehérjéinek funkcióit a vírus terjedésében, illetve a tünetek kialakításában (*Journal of General Virology*, 2004; *Virology*, 2007; *Archives of Virology*, 2011). Igazolta a vírusfehérjék poszttranszlációs módosításának fontosságát a sejten belüli lokalizációjukban, az ennek következtében kialakuló tünetekben és gazdanövénykörüli változásokban (*Scientific Reports*, 2017; *Virology*, 2019; *Viruses*, 2021).

Nemzetközileg elismert kutatási területe a vírusok diverzitása és új vírusok hazai megjelenése. A paradicsom bronzfoltosságvírus-izolátumok elemzésével bizonyította, hogy a hazánkban előforduló rezisztenciatoró törzs helyben alakult ki (*Virus Genes*, 2015), majd azonosította a rezisztenciatorós genetikai determinánsát (*Journal of General Virology*, 2017). Felhívta a figyelmet a paradicsom bronzfoltosságvírus-izolátumok diverzitásának növekedésére az utóbbi években Európában (*Phytopathologia Mediterranea*, 2020). Számos vírus hazai megjelenését, illetve ismert vírusok új gazdanövényét írta le. Tudományos közleményeinek száma 183, h-indexe 17, kumulált impaktfaktor: 99,5. Közleményeire 651 független hivatkozás történt. A MATE Biológia Tudományi Doktori Iskolájának tisztagja. Az MTA Növényvédelmi Tudományos Bizottságának több ciklus óta választott bizottsági tagja. 2019 óta az MTA Közgyűlésének doktor képviselője. Elismerései: MTA Bolyai Plakett (2008), Akadémiai Díj (2018).

Ajánlók:

Balázs Ervin, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Barna Balázs, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Barnabás Beáta Mária, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Horváth József, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Popp József, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya

Urbányi Béla

1971-ben született Székesfehérváron. 2014 óta az MTA doktora. A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (volt Szent István Egyetem) Akvakultúra és Környezetbiztonsági Intézet intézetigazgató egyetemi tanára. Szűkebb szakte-

rülete a gazdasági és védett halfajok halgazdálkodási, tenyésztési és termelési kérdései.

Kutatási eredményeit 173 folyóiratcikkben tette közzé. Dolgozataira kapott független hivatkozások száma a Web of Science/Scopus alapján 1791, egyéb hivatkozások 188, az összes független hivatkozások száma 1979, h-indexe 24. Fő kutatási területe egyes gazdasági haszonhalaink szaporítási lehetőségeinek vizsgálata, a halgenetika és a genommanipulációs technológiák ötvözése. Eredeti tudományos eredményei közül kiemelendők: új halhímvivartermék mélyhűtési technológia kidolgozása, halgenetika és genommanipulációs technológiák ötvözése, sikeres interspecifikus androgenezis megvalósítása, új halszaporítási módszer kidolgozása. Mindezekkel jelentősen járult hozzá a hazai haszonhalaink tenyésztésének fejlesztéséhez.

Számos hazai és nemzetközi szervezet tagja és tisztségviselője: az MTA Bolyai Ösztöndíj Bizottság agrárszekciójának tagja, a Magyar Rektori Konferencia Kutatási-Innovációs Bizottság társelnöke, a MA-HAL ágazati érdekképviselői szervezet társelnöke, a MAHOP (Magyar Halászati Operatív Program) monitoring bizottságának delegált tagja. Tudományos elismerései: Magyar Tudományos Akadémia „Stratégiai Kutatások Irodája” pályázatának Elnöki fődíja, 1998, OTKA hónap kutatója, 2009, FM Nagyváthy János-díj, 2016.

Ajánlók:

Horn Péter, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Mézes Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Szendrő Zsolt, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya

KÜLSŐ TAGSÁGRA AJÁNLJA

Kiss Levente

1966-ban született Marosvásárhelyen. 2009 óta az MTA doktora. 2011. december 1-től öt éven át az MTA Agrártudományi Kutatóközpont Növényvédelmi Intézetének igazgatója volt. 2008 óta a Pannon Egyetem címzetes egyetemi tanára. 2017. január 15-től az ausztrál University of Southern Queensland (USQ) professzora, ugyanott 2020. február 1. óta a USQ Centre for Crop Health igazgatója is egyben. Szűkebb szakterülete a növénykórtan.

A lisztharmatgombák és intracelluláris mikoparazitáik nemzetközileg kiemelkedő kutatója. Világszerte elterjedt, gazdaságilag jelentős fajokat azonosított; csoportja elsőként tárta fel több, nehezen vizsgálható lisztharmatgomba genom-

ját. Korábbi kutatásokat megcáfolva kimutatta, hogy Ausztrália őshonos növényvilágát eredetileg egyáltalán nem fertőzték lisztharmatgombák: a jelenleg ott előforduló fajokat a gyarmatosítás során hurcolták be a kontinensre. Új hipotéziseket dolgozott ki a lisztharmat-mikoparaziták evolúciójával és genetikai differenciálódásával kapcsolatban. Angol nyelvű szakcikkeinek száma 65; ezeknek több mint felében első és/vagy levelező szerző, h-indexe 25.

Ajánlók:

Balázs Ervin, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Barna Balázs, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Kőmíves Tamás, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Tóth Miklós, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

TISZTELETI TAGSÁGRA AJÁNLJA

Andreas Börner

1959-ben született a németországi Grimmában. 1988-ban lett a genetika és a növénynevelés (tudományának) doktora, 1995-ben habilitált. Jelenleg a hallei Luther Márton Tudományegyetem professzora. Szűkebb szakterülete a kalászosok genetikai és génbanki kutatása. Széles körű magyar tudományos kapcsolatokkal is rendelkezik.

Az elsők között volt, akik többszülős asszociációs térképezést végeztek hexaploid búzában. Megállapította, hogy az utóbbi 40–50 évben a genetikai sokféleség mértéke általános stabilitást mutatott minden általa vizsgált földrajzi régióban. Kimutatta, hogy a szemek öregedése közben a reaktív oxigénradikálok lipideket oxidálnak, ami membrán- és sejtkárosodást okoz. A Web of Science szerint 210 tudományos publikáció és 7455 független idézettség fűződik nevéhez, h-indexe 43; 2006 óta kumulatív impaktfaktora 502. 18 PhD- és 71 BSc/MSc-dolgozat készítését segítette mint témavezető. 80 előadáson volt meghívott előadó, és 44 nemzetközi konferencia megszervezésében vett részt.

Ajánlók:

Balázs Ervin, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Bedő Zoltán, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Dudits Dénes, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Mesterházy Ákos, az MTA rendes tagja, Agrártudományok Osztálya

Veisz Ottó, az MTA levelező tagja, Agrártudományok Osztálya